

Głos Królowej - Niedziela Miłosierdzia Bożego

Głos Królowej

Parafia pod wezwaniem NMP Królowej Świata
ul. Startowa 16, 43-309 Bielsko-Biała
Gazetka utrzymuje się z dobrowolnych ofiar.
gloskrolowej@gmail.com

7 kwietnia 2024

NIEDZIELA Miłosierdzia Bożego

"Powiedz duszom, gdzie mają szukać pociech, to jest w trybunale miłosierdzia tam są największe cuda, które się nieustannie powtarzają. Aby zyskać ten cud, nie trzeba odprawiać dalekiej pielgrzymki ani też składać jakichś zewnętrznych obrzędów, ale wystarczy przystąpić do stóp zastępcy Mojego z wiarą i powiedzieć mu nedzę swoją, a cud miłosierdzia Bożego okaże się w całej pełni. Choćby dusza była jak trup rozkładająca się i choćby po ludzku nie było wskreszenia, i wszystko już stracone - nie tak jest po Bożemu, cud miłosierdzia Bożego wskrzesza tę duszę w całej pełni. O biedni, którzy nie korzystają z tego cudu miłosierdzia Bożego; będziecie wołać, ale już będzie za późno"

(Dz 1448).

*Jezu,
ufam Tobie!"*

SŁOWO BOŻE

„Wieczorem w dniu zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, choć drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszcicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane». Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: «Widzieliśmy Pana!» Ale on rzekł do nich: «Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i ręki mojej nie włożę w bok Jego, nie uwierzę». A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł, choć drzwi były zamknięte, stanął pośrodku i rzekł: «Pokój wam!» Następnie rzekł do Tomasza: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż w mój bok, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym». Tomasz w odpowiedzi rzekł do Niego: «Pan mój i Bóg mój!» Powiedział mu Jezus: «Uwierzyłeś dlatego, że Mnie ujrzawszy? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli». I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księdze, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie w imię Jego.

J 20, 19-31

Uczniowie Jezusa są razem w Wieczerniku, zgromadzeni w Jego imię, w pierwszy dzień po szabacie. Można powiedzieć: formalnie są wspólnotą wierzących, ale w rzeczywistości są zamknięci w lęku i smutku. Nad światem jaśnieje już dzień Zmartwychwstania, dzień nowego stworzenia, ale oni trwają w kryzysie, siedzą ciągle w cieniu śmierci.

Jezus zmartwychwstały przychodzi do nich mimo drzwi zamkniętych i staje wśród nich, w samym centrum, jako zwycięski, pełen majestatu Pan. On wie, w

jakim stanie są Jego uczniowie, i kieruje do nich najpierw błogosławieństwo pokoju, który zawiera w sobie całą sumę Bożych darów: przebaczenia, wzajemnej jedności, umocnienia w wierze, męstwa. Kontemplacja Jego ran rodzi w nich wielką radość, ponieważ daje im pewność, że ten Jezus, który został ukrzyżowany i przeбитy włócznią, zwyciężył śmierć i stał się dla nich źródłem nowego życia.

Ta radość nie jest tylko dla nich – z nią łączy się misja będąca przedłużeniem posłannictwa Jezusa.

Jezus tchnie w nich Ducha i posyła, by głosząc Ewangelię i sprawując sakramenty nieśli ludziom odpuszczenie grzechów, pokój z Bogiem i z innymi ludźmi, i nowe życie w Duchu Świętym.

Do grona uczniów należy Tomasz „Didymos” czyli „Bliźniak”, który jednak nie uczestniczy w tym doświadczeniu wiary. Pozostaje bardziej jeszcze niż inni odłączony i samotny, i przez to jest bratem-bliźniakiem tych wszystkich w Kościele, którzy omijają wspólne zebrania chrześcijan i mają problem z wiarą w Jezusa żyjącego. Tomasz przyjmuje świadectwo współbraci z dużą rezerwą i żąda konkretnych dowodów, że mówią prawdę.

Jezus podejmie „wyzwanie” rzucone Mu przez Tomasza i udzieli mu łaski bardzo osobistego spotkania ze sobą, a dokona się to nie gdzie indziej, jak w kolejną niedzielę, gdy uczniowie będą znowu razem w domu i Tomasz z nimi.

Właśnie niedzielna Eucharystia, tak chętnie ignorowana przez wielu „wątpiących”, jest miejscem, gdzie Jezus pozwala się ujrzeć i dotknąć. Tu właśnie dochodzimy do osobistej wiary i do takiego przyłgnięcia do Jezusa jako Boga i Pana, które uczynić nas może Jego świadkami. Tomasz zawędrował aż do południowych Indii i tam oddał życie za Jezusa, a z jego ofiary

narodził się tamtejszy Kościół.

Jezus czyni ciągle nowe znaki, przez które potwierdza wiarę swoich uczniów. Są one zapisane w tej księdze, jaką jest osobista historia każdego chrześcijanina. Możemy je

rozpoznawać i kontemplować w świetle Ewangelii, przy pomocy Ducha Świętego, by móc powiedzieć, jak umiłowany Uczeń do Piotra o brzasku dnia na jeziorze: „To jest Pan!”. Nasze świadectwo może pomóc komuś, podobnie jak Piotrowi, rzucić się w otchłan Bożego Miłosierdzia.

Za: <https://www.sfd.kuria.lublin.pl/>

NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

Święto Miłosierdzia obchodzone jest w pierwszą niedzielę po Wielkanocy, czyli II Niedzielę Wielkanocną, zwaną obecnie Niedzielą Miłosierdzia Bożego. Wpisał je do kalendarza liturgicznego najpierw Franciszek kard. Macharski dla archidiecezji krakowskiej (1985), a potem niektórzy biskupi polscy w swoich diecezjach. Na prośbę Episkopatu Polski Ojciec Święty Jan Paweł II w 1995 roku wprowadził to święto dla wszystkich diecezji w Polsce. W dniu kanonizacji Siostry Faustyny 30 kwietnia 2000 roku Papież ogłosił to święto dla całego Kościoła.

Inspiracją dla ustanowienia tego święta było pragnienie Jezusa, które przekazała Siostra Faustyna. Pan Jezus powiedział do niej: *Pragnę, ażeby pierwsza niedziela po Wielkanocy była świętem Miłosierdzia (Dz. 299). Pragnę, aby święto Miłosierdzia, było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników. W dniu tym otwarte są wnętrzości miłosierdzia Mego, wylewam całe morze łask na dusze, które się zbliżą do źródła miłosierdzia Mojego. Która dusza przystąpi do spowiedzi i Komunii świętej, dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar. W dniu tym otwarte są wszystkie upusty Boże, przez które płyną łaski (Dz. 699).* W wielu objawieniach Pan Jezus określił nie tylko miejsce święta w kalendarzu litur-

gicznym Kościoła, ale także motyw i cel jego ustanowienia, sposób przygotowania i obchodzenia oraz wielkie obietnice. Największą z nich jest łaska „zupełnego odpuszczenia win i kar” związana z Komunią świętą przyjętą w tym dniu po dobrze odprawionej spowiedzi (bez przywiązania do najmniejszego grzechu), w duchu nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego, czyli w postawie ufności wobec Boga i czynnej miłości bliźniego. Jest to łaska większa od odpustu zupełnego. *Ten polega bowiem tylko na darowaniu kar doczesnych należnych za popełnione grzechy, ale nie jest nigdy odpuszczeniem samychże win. Najszczególniejsza łaska jest zasadniczo również większa niż łaski sześciu sakramentów z wyjątkiem sakramentu chrztu: albowiem odpuszczenie wszystkich win i kar jest tylko sakramentalną łaską chrztu świętego. W przytoczonych zaś obietnicach Chrystus związał odpuszczenie win i kar z Komunią świętą przyjętą w święto Miłosierdzia, czyli pod tym względem podniósł ją do rzędu „drugiego chrztu”.* Przygotowaniem do tego święta ma być nowenna polegająca na odmawianiu przez 9 dni, poczynając od Wielkiego Piątku, Koronki do Miłosierdzia Bożego. *Święto Miłosierdzia Mojego wyszło z wnętrzości [Moich] dla pociechy świata całego (Dz. 1517)* – powiedział Pan Jezus do Siostry Faustyny.

O WDZIĘCZNOŚCI ZA MIŁOSIĘRZDZIE BOŻE

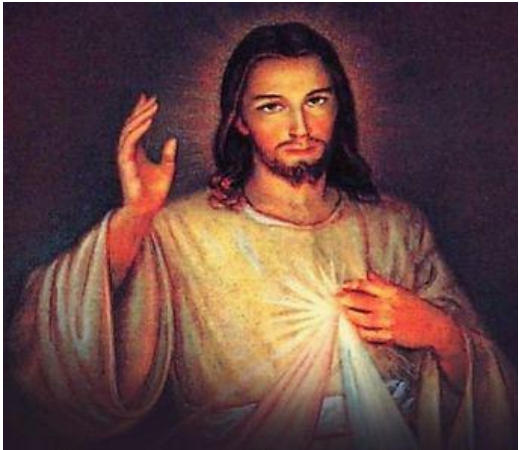
Rozważanie bł. ks. Michała Sopoćki

Objawy Miłosierdzia Bożego zlewają się na nas jak płatki śniegu w zimie, biją w nas codziennie, jak zapach leśny, wydobywający się z nieznanых kielichów. Tymczasem wielu chrześcijan rości sobie prawo do tego, jak gdyby Bóg miał obowiązek wyróżniać nas z pośród milionów niewiernych, i zapomina, że wszystko jest właściwie tylko darem łaski.(...) Jak dziecko, śpiące na łonie matki jest niedbałe i nie zdaje sobie sprawy, komu zawdzięcza swój sen bezpieczny, tak często ludzie, korzystając z darów Miłosierdzia Bożego, nie myślą, komu je zawdzięczają i mogą zasłużyć na wyrzuty ze strony Boga, jak owych dziewięciu ewangelicznych trędowatych, - że za nie nie składają p o d z i ę k o w a n i a .

Przede wszystkim dziełem Miłosierdzia Bożego jest to, żeśmy się urodzili w tym złotym wieku łaski, a nie w czasie przed przyjściem Chrystusa Pana.(...) Pan Jezus uprzedził nas łaskami i pozwolił nam się urodzić w wieku prawdziwie złotym, w którym już szatan jest pokonany, śmierć wieczna zwyciężona, niebo otwarte, Miłosierdzie Boże ujawnione, wskazana droga zbawienia, ustanowione środki łaski, przez które tak łatwo odzyskuje się pojednanie z

Bogiem. Teraz składa się ustawiczna ofiara przebłagalna za grzechy całego świata, ofiara nie z krwi zwierząt - jak dawniej - ale z Krwi i Ciała Pana naszego Jezusa Chrystusa.(...)

Jeżeli Miłosierdziem

nazywamy skłonienie się Boga ku nam dla wyprowadzenia nas z nędzy grzechu, to cóż mówić nie o skłonieniu się tylko, lecz o oddaniu samego siebie dla nas na pokarm i napój w Przenajświętszym Sakramencie, do którego wszyscy wierni w stanie łaski mają taki łatwy dostęp? (...) Jezus przystępuje do nas pełen mocy i życia, świeży i pokrzepiający, z ciałem, duszą i Bóstwem swoim, by zmyć i wypalić w nas wszelką grzeszną naleciałość, by pobudzić do większej gorliwości i do żywszej czynności. Nie słowem ani mową, ale Ciałem i Krwią

własną zapala nas ku swojej miłości i napełnia nas prawdziwą, trwałą radością. Zapał ten czyni nas ochotnymi do pracy, a radość wlewa odwagę do walki. Wobec takiego objawu Miłosierdzia naszego Zbawiciela, jacyśmy szczęśliwi zawsze pomimo klęsk materialnych, jacyśmy potężni pomimo niebezpieczeństw jawnych, jacyśmy weseli pomimo łez płynących obficie z naszych oczu, jacyśmy bogaci pomimo ubóstwa wyzierającego zewsząd! Człowiek niejednokrotnie czuje się opuszczonym i samotnym, nie rozumie wówczas świata ani siebie samego, a wśród wewnętrznych udręczeń poczyna się chwiać jego wiara. Jak wielki jest Bóg w przestworzu, gdzie ja tylko ciemnym punkcikiem, - jak nieskończony w czasie, w którym jestem tylko jedną chwilką. Jak jest święty i wszechwładny wobec mojej grzeszności i słabości. Zbyt święty,

wielki i sprawiedliwy, byśmy mogli wznieść się do Niego! Takie myśli trwożliwe pozostają nieraz w naszym sercu. Ale oto wzrok nasz pada na kościół sąsiedni i natychmiast ufność wraca do naszego serca, spostrzegamy tam światło lampki wiecznej, które nam mówi, że ten Bóg nieskończony w przestrzeni i czasie, z Miłosierdzia swojego zamknął się w Hostii pod postacią chleba, że przebywa wśród nas, że nas zaprasza do siebie. Idziemy do Komunii św. i kłękamy wszyscy obok siebie: bogaci i ubodzy, wielmożni i małuczcy - wszyscy czujemy się równi w obliczu Sędziego - wszyscy jednoczymy się w świętym braterstwie. Tu właśnie jest prawdziwe wychowanie w równości, braterstwie i wolności synów Bożych(...)

(Śl. B. ks. M.Sopoćko, Rozważania o Miłosierdziu Bożym. Miłosierdzie względem poszczególnego chrześcijanina, AZSJM, T. X, mps, s. 1-7)

"Gdy dusza ujrzy i pozna ciężkość swych grzechów , gdy się odstąpi przed jej oczyma duszy cała przepaść nędzy, w jakiej się pogrążyła, niech nie rozpacza, ale z ufnością niech się rzuci w ramiona Mojego miłosierdzia, jak dziecko w objęcia ukochanej matki. Dusze te mają pierwszeństwo do Mojego miłosierdzia. Powiedz, że żadna dusza, która wzywała miłosierdzia Mojego, nie zawiodła się ani nie doznała zawstydzienia"
(Dz 1541).

"Duszom, które uciekać się będą do Mojego miłosierdzia, i duszom, które wysławiać i głosić będą innym o Moim wielkim miłosierdziu, w godzinę śmierci postąpię z nimi według nieskończonego miłosierdzia Mojego"
(Dz 379).

Intencje Mszalne

Poniedziałek 8 Kwietnia	Godz. 6.20	Za + Martę Sokołowską od Iwony z rodziną z Chicago
	Godz. 7.00	1. Za + Helenę Kopytko i jej męża i synów Mieczysława i Janusza 2. Za + Władysława Raczka od prawnuczki Kamili z mamą Ewą
	Godz. 9.00	Za + Stanisława
	Godz. 18.00	1. Za ++ Zofię i Władysława Białek z rodzicami i rodzeństwem 2. O zdrowie i błogosławieństwo Bożę dla Juliana
Wtorek 9 Kwietnia	Godz. 6.20	Za + Mieczysławę Strumidło od Mirosława Kłak z rodziną
	Godz. 7.00	1. Za + Czesława Miązek od Piotra z grupy AA 2. Za + Barbarę Mizia i + ojca Mieczysława
	Godz. 18.00	1. Za + Przemysława Kiereś w 3 rocz. śmierci od kolegów z pracy 2. Za + Józefa Gruszczyka od Pawła Tyrały i pracowników Karczmy Góralskiej
Środa 10 Kwietnia	Godz. 6.30	Za + Stanisława Dziedzica
	Godz. 7.00	1. Za + Władysława Raczka od szwagierki 2. Za + Czesława Miązek od Bielskiego Stowarzyszenia Abstynentów „Klub wzajemności” od zarządu i członków
	Godz. 18.00	1. Za ++ Edwarda i Augustę Filek oraz Andrzeja i Marię Skrzyp 2. Za ++ Eugenię, Stanisława, Marka i Annę Chanek
Czwartek 11 Kwietnia	Godz. 6.20	Za + Ojca Natana -
	Godz. 7.00	1. Za + Józefa Gruszczyka od sąsiadów Alicji i Andrzeja Jopek 2. Za + Czesława Miązek od przyjaciół z „Dobrej Drogi”.
	Godz.18.00	1. Za + Eugeniusza Urbańskiego w 1 rocz. śmierci 2. Za ++ Emilię i Edwarda Gawlas w 3 rocz. śmierci
Piątek 12 Kwietnia	Godz. 6.20	1. Za Dusze w czyśćcu cierpiące 2. Za + Czesława Miązek od Agnieszki, Piotra, Ani Żywczak
	Godz. 7.00	Za + Władysława Raczka od siostrzenicy Wandy z rodziną
	Godz. 18.00	Za + Stanisławę Wójcik od córki
Sobota 13 Kwietnia	Godz. 6.20	Za + Józefa Gruszczyka od Danuty Konieczkowskiej
	Godz. 7.00	1. Za + Władysława Raczka 2. Za + Czesława Miązek od pracowników i podopiecznych dziennego Domu Seniora z ul. Partyzantów
	Godz. 18.00	1. Za + Walentego Wandzel w 6 rocz. śmierci 2. Za + Wiesławę Żątek 3. W intencji pana organisty Przemka Gąsiora - imieninowa
Niedziela 14 Kwietnia	Godz. 6.30	Za parafian
	Godz. 8.00	Za ++ Julię i Antoniego Sroka
	Godz. 9.30	Za + Zbigniewa
	Godz.11.00	Za + Annę Ryczek
	Godz.12.30	Za ++ Zofię i Władysława Bojdysów
	Godz.18.00	Za + Włodzimierza Fijak w 7 rocz. śmierci
	Godz. 19.15	Za + Lucynę w 2 rocz. śmierci

Ogłoszenia Parafialne

1. Dzisiaj przeżywamy Święto Bożego Miłosierdzia o **godz. 15.00** **zapraszamy do kościoła na nabożeństwo w „Godzinę Miłosierdzia”**. Dzisiejsza niedziela rozpoczyna obchody Tygodnia Miłosierdzia Bożego. Jest to zarazem święto patronalne „Caritas”. Składka przeznaczona jest na cele charytatywne.

2. W poniedziałek przypada przeniesiona w tym roku z dnia 25 marca uroczystość Zwiastowania Pańskiego. W Polsce ta uroczystość obchodzona jest jako dzień świętości życia. Msze św. zostaną odprawione o godz. 6.20; 7.00; 9.00 i 18.00.

Odpowiadając na prośbę Ojca Świętego, modlić się będziemy o poszanowanie każdego życia ludzkiego od poczęcia aż do naturalnej śmierci. Szczególną formą modlitwy jest „duchowa adopcja dziecka poczętego”. Zachęcamy do zabrania deklaracji Duchowej Adopcji.

Osoby, które chcą włączyć się Dzieło Duchowej Adopcji, zapraszamy z wypełnionymi deklaracjami na Mszę Świętą w poniedziałek o godzinie 9.00 lub 18.00. Składka z tego dnia przeznaczona jest na Dom Matki i Dziecka.

3. Adoracja Najświętszego Sakramentu w środę, czwartek i piątek od godz. 15.00 do 18.00.

4. W Środę nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy o godz. 17.30.

5. W przyszłą niedzielę, 14 kwietnia obchodzimy niedzielę Biblijną, która rozpocznie Tydzień Biblijny.

6. W przyszłą niedzielę gościć będziemy ks. Pawła Wróbla, który w kazaniach na każdej Mszy św. przybliży nam postać Heleny Kmieć kandydatki na Ołtarze.

7. Spotkanie Rady parafialnej odbędzie się 15 kwietnia o godz. 19.00 w dolnym kościele

8. Do wieczności odszedł z naszej parafii śp. Tadeusz Głowala. Zmarłego polecamy Miłosierdziu Bożemu.

